

În zi de Toamnă

Flavius Laurian Duverna

În zi de Toamnă

În zi de Toamnă, e atâta freamăt pretutindeni,
E atâta pregătire, de-a-ncheia sezonul muncii!
Parcă vine sărbătoarea străjuită de-armindeni!
Un tablou de bucurie, răzbate din șesul luncii,
Când privești cu-atenție peste dealuri și poeni.

Cerul cel senin, când soarele este înspre apus,
E atât de minunat, în zi splendidă de Toamnă!
Este atât de-albastru clar cand privești în sus,
Pare că atunci solemn, el la viață te îndeamnă
Ca pe-aripi de vis ceresc să fii purtat și condus.

E așa de dulce și sublimă, priveliștea înserării!
E așa de liniște superbă,-nvăluită ca-n mantie,
Și-n natură totul parcă spune timpul îndurării,
Și parcă în cântec strigă, explozia-i de bucurie
Că-n final avem viața prin planul răscumpărării!

O simte inima când cugetă, la atâtea meditări,
Și o trăiește-n clipe de răgaz tot contemplând
Minuni, care se văd ca niște tainici dezmierdări,
Ce își au a lor ființă, din Forța Sfântă izvorând
Și întărește sufletul, pe calea vieții-n încercări.

În zi de Toamnă, e înțelept să te întrebi mereu
- De ce, e-atâta de plăcut, s-admiri și să privești
Multe roade strânse, prin efort nespus de greu?
- E timpul de adunare, pentru grânarele cerești,
Ca ele să fie pline, pentru gloria lui Dumnezeu!

Flavius Laurian Duverna